

тамъ народу покаянiе. Тойзи обширентъ и многолюdentъ градъ е впаднѣлъ въ ужасны беззаконiя, вопiющiя на небо.“

Не му ся щяло на Иона да послуша повелѣнiе-то Божiе; трѣгнѣлъ на пѣть, но не за Ниневiѣ: той наелъ за себе мѣсто на единъ корабъ, който отивалъ въ Фарсисъ, и искалъ да прѣплува море-то, та да ся утули отъ Божii-тъ повелѣнiя.

И что ся случило?—Подигнѣла ся страшна буря, и корабъ-тъ ся намиралъ въ твърдѣ голѣмѣхъ прѣмеждѣ. Всички были на голѣмъ страхъ и молили ся: зачтото въ опаснѣ минуть и найзакъснѣлый злодѣй прибѣгва до Бога.

Иона спалъ въ това врѣмя. Карабоначалника-тъ казалъ на Ионѣ: „зачто спишь? Встани и молися Богу своему; та дано ны избави Той, да не погинемъ.“

Всички мыслили, че Богъ е подигнѣлъ бурѣ-тъ, за да накаже нѣкого великаго грѣшника, който ся намира между нихъ. Всички ся събрали наедно и говорили: „да хвърлимъ жребiй, та да видимъ, кой изъ насъ е причина на бурѣ-тъ, която угрожава да ны потопи.“ Богъ устроилъ така, чтого жребiй паднѣлъ на Ионѣ. Тогава всички хванѣли да го пытать: „кажи, кой си ты? кѣдѣ си щялъ да отидешъ и зачто Богъ наказва насъ заради тебе?“ Иона отговорилъ: „азъ съмъ Израилтянинъ и покланямъ ся Всемогущему Богу, Който е сотворилъ небо-то, воды-тъ и сущѣ-тъ.“ Иона не утаилъ отъ нихъ, че искалъ да ся уклони отъ Божii-тъ повелѣнiя. Тогава видѣли всички, че той е согрѣшилъ и, въ страха-тъ, му говорили: „зачто бѣгашъ ты отъ лице-то Божiе? Какво да направимъ сега, та да ся укроти буря-та?“ Иона великодушно отговорилъ: „хвърлете мя въ море-то: азъ знаѣхъ, че буря-та е подигната заради мене.“

Но мореплаватели-тъ были чловѣколюбивы; тѣ искали да извадятъ Ионѣ на брѣга, старали ся да приближатъ до сущѣ-тъ земѣхъ и дълго время ся борили съ бурѣ-тъ; но волны-тъ ги беспрѣстанно оттыквади, така чтого найпослѣ ся уморили. Като видѣли, че усилiя-та имъ отивать напрасно, тѣ